

טומיה, מניעת הריון, ונושאים דומים — מפי אשה.

הניכיה של תמר לא יעבדו כחובשים רגילים במרפאות. הם יועדו לעבוד בתחום הרפואה המונעת, חידוש שלא היה קיים באזור בימי המצרים. יהיו אלו חובשי שים קהילתיים, שיפעלו בקרב שבטי הבידור אים בצפון-סיני, כדי שיצליחו בתפקודם, יהיה עליהם לחיות בקרב השבט אליו יישלחו.

כאיבון, מאמינה גם תמי, על סמך נסיונה באל-עריש, כי שיתוף פעולה בין ערבים ליהודים הוא מציאותי — ואפשרי כאשר הערבים משכנעים שאכן קיים רצון כן לעזור להם.

על דבר אחד מצטערת תמי: על העובדה שאין לה אפילו תלמידה אחת. ואין זה

השטחים

שתי יהודיות בין

30 אלף ערבים

איבון גולדשג בת 25 היא האחות הראשית בבית-החולים באל-עריש. כאשר גונב לאוזניהם של התושבים המקומיים, לפני זמן מה, כי היא רוצה לעזור את המקום, החלה תסיסה — וההודעה, דיס-קרטית אך חרמשמעיית, הגיעה לאוזניהם של האחראים במקום: "אם איבון תעזוב, יהיו כאן הפגנות".

הפרט הפיקנטי: איבון — למרות שמה האקוטי — היא יהודיה.

איבון לא עזבה. ומומחים ברצועת עזה מאמינים, כי העובדה שאל-עריש היא אזור זיס של שקט וביטחון ברחבי הרצועה שור קקת הרימונים — נובעת בין השאר גם מעבודתן של איבון ומתנדבות יהודיה שנייה, תמר, שהפכו לשם דבר בין 30 אלף תושבי אל-עריש.

"הלב נשבר". איבון עלתה מגרמניה. הוריה ניספו בשואה והיא גדלה בבתי יתומים. בישראל שהתה הצי שנה בכפר הנושא, התנדבה לצה"ל, שוחררה באיסקר בר 1968, החליטה שעדיין לא התנדבה די הצורך, וחודש לאחר מכן כבר עבדה כאחות ראשית בבית-החולים באל-עריש, כשהיא לומדת ערבית ועברית גם יחד. פסיכולוג יכול היה אולי להסביר את ה-

אחות תמר ביטון

מניעת הריון — לגבויים ערבים

מפני שהורי המועמדות הפוטנציאליות פחדו ממדריכה. הסיבה הרבה יותר פשוטה: הם סירבו להרשות לבנותיהן לשבת בכיתה מלאה גברים.

מועצות מקומיות

מי ישים עין

על ראש-העין?

אחד מתפקידי החשובים של משרד הפנים — מלבד הכנסת כספים לקופת האוצר על-ידי גביית איגרות מזהימות בגובהן עבור שירותיו — הוא פיקוח על המתרחש ברשויות המקומיות ברחבי ה-ארץ.

כך — לפחות בתאוריה. על ההבול בין תיאוריה למציאות ניתן ללמוד מכמה דוגמאות מוזרות המתרחשות בראש-העין — מקום קטן, אך בעל אפשרויות גדולות ל-אנשים מסויימים.

יכדיים לזמורים במקלף. דוגמה מספר 1: יו"ר המועצה המקומית, שלמה מצנורה, וחבריו, גרמו לתושבי ראש-העין נזק של רבע מליון ל"י.

לאחר שהזמינו הקתמם של שלושה מיבני בית-ספר עבור רשת החינוך העצמאי, סירבו לעמוד בתשלומיהם לקבלנים ול-מהנדסים. הסיבה: סיכסוך שפרץ בינם ל-בין אנשי אגודת ישראל, עבורם נועדו בתי-הספר הניבנים. הקבלנים הססיקו את עבדי-דתם.

כל זה אירע לפני ארבע שנים, ומאז ועד היום נאלצים הילדים ללמוד בפחונים להטים — או במקלטי הבניינים.

בימים אלו חויבה המועצה המקומית ל-פצות את הקבלנים בסך של רבע מליון ל"י.

למה מפטרים גאון? דומה מספר 2: המועצה ביזבה 100 אלף ל"י בעבודות-סלילה.

היא מסרה עבודות אלו ללא מיכרו, ב-ניגוד להוראות מרכז השלטון המקומי, ל-בעלי מקצוע כושלים. התוצאה: הכבישים והמדרכות שנשללו צריכים להיסלל מחדש. דוגמה מספר 3: לפני שנתיים מינה מנכ"ל צורה את הרב צדוק יצהרי כרב מקומי שני — במשכורת התחלתית, מקופת המ-עצה כמובן, של 840 ל"י לחודש. משרד-הפנים התנגד למינוי, בטענה ש-

אחות איבון גולדשג

יתומת השואה — מטפלת בבית-דואים

אהבה שרוכשת יתומת השואה לכל חוליה — יחס המרגש עליהם יפה מאוד. היא מטפלת בחולים כאם בילדיה. במיוחד חורה לה מצב התת-תזונה השורר בין ילדי ה-מקום: "הלב נשבר לראות איך יוצאים מבית-החולים, לאחר טיפול ממושך, יל-דים בריאים, היא אומרת, — וחוננים אחרי חודשים כשהם טובלים שוב מתת-תזונה חריפה".

פיתרון רדיקלי. כדי לפתור בעייה זו החלה איבון ללחום למען הקמת מרכז לאם ולילד באל-עריש, בו יקבלו אימהות הדרכה וטיפול נאותים. כן נועד המרכז להקים צוותי מדריכות מקומיות, שיפיצו את התורה בכל האזור.

מלבד הצלת בריאותם של מאות ילדים, רואה איבון במרכז קהילתי כזה גם מש-מעות חברתית: "זו תהיה דוגמה מצויינת לאפשרות להידברות בינינו לבין הערבים", אומרת היא.

אנטומיה — מיהודיה לערבים.

לצד איבון, קיימת באל-עריש גם תמר. תמר בוטון היא נס טבע: בחברה המוס-למית הנוקשה, קשה להבין כיצד גברים ערביים הסכימו להתיישב על ספסל לימ-רים — וללמוד מפיה של אשה מקצוע כה דיסקרטי כחובשות, שבו יש לדון, אלה רחם, באבריו החשופים של הגבר.

תמר (23), דור חמישי בארץ, חניכת הדסה ודוברת ערבית מצרית שוטפת, אותה למדה מאמה, הגיעה לאל-עריש במאי 1969 — ומאז מדריכה תושבים מקומיים בקורס חצי שנתי לחובשים. החניכים אמנם כולם אינטליגנטים גדולים, בוגרי תיכון, אך למרות זאת לא תמי קל להם ללמוד אנא-

חבר! אוהד!

הכנס הארצי של פעילי תנועת העולם הזה — כוח חדש החליט לבקש מכל חברה ואחידה ליוזם בביתם, או בבית חבריהם, מיפגש דו-שבועי של ידידים, מכרים, חברים לעבודה ולמילואים.

בכל שבועיים, יעמוד במרכז כל הפגישות ברחבי הארץ נושא אחד, שיוצע על-ידי ההנהלה יחד עם ראשי-פרקים שנועדו להקל על היגור והוויכוח.

כל החברים היוזמים חוגים כאלה, מתבקשים להתקשר עם משרד-התנועה, טלפון 265836, תל-אביב.

להלן הנושא המוצע לשבועיים הקרובים:

נושא הדיון: שליחות הד"ר גולדמן

ראשי פרקים מוצעים לדיון:

1. האם צריכה הממשלה להיענות לכל יוזמה לשלום, המוצעת על-ידי ממשלות ערב או גורם שלישי כלשהו?
2. מה היו שיקוליה של ראש-הממשלה בהביאה את שליחות גולדמן לאישור הממשלה, שעה שזא נדרשה כלל לכך?
3. האם העובדה שהממשלה קיימה שני דיונים ממושכים על עניין הזמנת הד"ר גולד-מן — מעידה על כך שהממשלה הכירה ברצינות היוזמה?
4. האם קיים קשר בין החלטתה השלילית של הממשלה לבין החלטותיה הקודמות: א. סירוב הממשלה להתיר לאד"מ עברי לראגן כנס מנהיגים פלסטיניים מכל רחבי השטחים המוחזקים בחברון; ב. דחיית יוזמת-השלום של הנשיא בורג'יפה. אם קיים קשר — מהו?
5. האם מסכימה ממשלת הליכוד הראומי לשלום ללא סיפוח, עם מתן ערובות ביטחוניות מוחלטות? אם הממשלה אינה מסכימה לכך — האם זוהי סיבת המשלת שליחותו של גולדמן?
6. האם בעיקבות החלטת הסירוב גבר מישקלה של סיעת גח"ל כממשלת הליכוד הראומי? אם כן — מדוע?
7. האם נכון הוא כי בעיקבות הסירוב הניל התבטחה הטענה היסודית של ממשלת ישראל, לפיה אין שום נכונות להידברות מצד מנהיגי ערב?
8. האם סירוב הממשלה להתיר את נסיעת הד"ר גולדמן שינה את תרומתה בעיני הציבור בארץ?
9. האם ההחלטה הניל פגעה בתדמית המדינה בחו"ל?
10. האם נהגה סיעת העולם הזה — כוח חדש בתבונה בהציעה להביע אי-אמון בממשלה, בעיקבות החלטתה הניל?
11. בעיקבות החלטת הסירוב — כיצד על התנועה לנהוג, ומהן הפעולות המע-שיות המוצעות עדידיהם?

אחד מסרטי החובה של השנה!

הנטושים

דרמה אנושית מרגשת מסעירה שופעת מתח מחשמל!

זרט שטרם נעשה כמותו ולא היה טוב כמוהו! רקס ריד

סרטו מועמד לשלושה פרסי אוסקר 1970

הנטושים MAROONED

גרגורי פק דוד יאנסן נאנסי קוואק ריצ'רד קרנה

הצגת בכורה חגיגית השבוע 9.30-6.45; שבוע 2

ה מובטחת ת: 26, 25, 14 ת"א רח' יהודה המכבי 94.

בכולנוע "דקל" 70 מימ — צליל סטריאומוני — כרטיסים במשרדים